

ՄԷՃԽԱԻԿ 20 ՂՐԱՆԶԱՄԱՆ

— حرة شرقه —

[illegible]

Թին չորս (4) շրջան, Կեդրոնական-
 շի 2 սրբարկան պատուհն, Այն
 պատվածառայ քով կը գտնուի.
 3-4

ሆበኩ ሲሂኑ ነፃ

(St-4)

Նա մը թրպայ կաղեթաւորումս պիր մէ գայէ նէր խոտերէ, պունտա Եւ մէն վէ հինգ վէ Պէյնէ Նէհրէյն (Մի- ջագոթ) թարափարընտա զուհուր իտէն գօլէրա խաթիթնալն պաշա իթուրթուն սանրա, Տէրաւատէթ ահ վարը սըհհիյէսի հաղգընաւ չեօլէ տէյօր:

Տէրաւատէթ ահ վարը սըհհիյէսի թէք տէ էլի տէյիլ տիր, Կէյնէ սէ- նէ չէհիթիլտէզուհուր իտէն տաւնի սըթմաւորտան պէրու ալա խաթ թարգարը վաթմ օլմալը տըր: Ենէ- թիթիլտէզուհուր իտէն պիթիւմէ պուլալըք խաթարըքարը հըսա օլը- նըր էսէրլէր պրաթմալը տըր: Գը- ղըլ, զըզմալ, չիլէք, իսհալ, պօղմալ Էօսիւրիւրի վէ խաթա- սիլէ ենէլ իսհալ խաթարըքարըն- տան տալմա պիր գալ վուգուլտ օլմալտա տըր: Հաթիթա Փաթըր- իալտա պիր գօլէրա վուգու- թարափար վաթը օլտըր իթիլթիթ օլմալը իտէ տէ, պունտի ալ- ու էսալ օլմալը, մէզըր իթիլթիթ զիտտէ մէյվէ ենէթտէն ինէր կէյմը պիր միտէ խաթարը- ղէտան Նէհրէյն իթիլթիթ տիր: Պու- ղէպիթտէ սըհալարըն թէնտիրի վէ հաղըր միւլթիլ օլմալ գալմալ վէ սա- իրէ միթիլտէ մէյվէթիլ ենէթտէն- տէն միտէ վէ պաղըրալ խաթարը- լըքարը տալմա զուհուրա կէյթիլի մալիմ օլտալ, պու սէնէ մէզըր խաթարըքարը քէսթիթիլ վուգու- կէյմէթտէ տիր:

Ենէթիթիլթիլ թէմիլ թուրքուլա սը իլիւն թուտալըր լաղմէնի իթիլթիթ ղէմիլտա սուտուր ի- տէն իրաւէի Սէնիլէյն թէմիլթիլ հաթիթիլ իթիլթիթ օլտըր մալէ մէնտիլթիլ միւլաշտէ օլմալտա տըր:

ՄԵՔԵԱԹԻՊ

ԻԶՄԻՐ

Հանգեցը, Խորագիր Տէ'ր, անկիւն մը շնորհել տոն քննադատական յօդուածոյս Զեր աղգօլուտ լրագ- րոյ մօտաւոր թիւերէն միտոյ մէջ:

Զեր պատուական լրագրոյ 1546 թուոյն մէջ, Զիւլաւիայէն Յուլիս 20 թուագրով անտօրագրի նամակ մը հրատարակած էր Աւսթի Տէ- ալի խորագրով, Յիւլիս գրուածոյն մէջ յօդուածագիրն, մասնաւորա- պէս խոսած է այն ամէն ինկիւն- թեանց վրայ որ հիմնուած են քաղ- քաւ մէջ քաղաքը, դաշտի ի վեր, մի առ մի թուած է անոնց նպատակն որ քաղաքն նուիրած ծաւալութիւնն են: Կը փախալէ իմանալ թէ ի՞նչ

եալ Պարոնն, որ չը գիտեմ ի՞նչ վը- սեմ նպատակաւ թագուոն պահած է իր անունն, ո՞ւսկից կարող եղած է քաղաք այդ տեղեկութիւններն, օ- րոնց մի քանի պարագայներն գօլիկ են բոլորովին հշտարիտ լինելէ և գրուած են լոկ թշնամական ոգով, անհասկան կիրք յաղեցնելու հա- մար: Թէպէտեւ քննա չըր արժէր այդ- տեսակ յօդուածներու պատառա- նել, սակայն նկատելով որ յօդ- ուածագիրն իմ անհասկան պատուոյս վրայ ևս արատ մը թողած է Ուս- տիլի լիւր-Ռիւս մասին խօսելով, այդ առթիւ համարձակութիւն ձեռք առել, իբրեւ ատենապետ յիշ- եալ ընկերութեան՝ սոյն պատշաճ գիտողութիւններն ուղղել առ այդ- յարգելի յօդուածագիրն՝ ինքնութեմ կրկին և կրկին անգամ վար առնուլ- լան դիմակն որուն ներքեւ սըղողած է իր անունն:

Անաւատիկ ի՞նչ գրուած է ինչեալ յօդուածոյն մէջ մեր ընկերութեան նկատմամբ՝ զոր ընդօրինակելով կը փութամ ըստ պատշաճոյն իմ դիտու- ղութիւններս յաւելուլ ոտորեւ:

Թիլիքը նաև մի քանի պարոննե- րէ կազմուած Ուսուլաւորաց Ըն- կերութիւնն՝ որ մի քանի տարիներէ ի վեր գրառուեմ ար քաղաք լինելով, կաշակցէր կրթական գործին իր սահ- մանախակ վիճակին մէջ: Սակայն վերջերս լսեցինք թէ, ընկերութիւ- նը այլևս ազգային չէ ու անհա- կանի փոխուած: չնքն կարծեմ որ բոլորովին ստոյգ ըլլալ այս տարա- ձայնութիւնն: Մենք կը յուսանք որ ընկերութեան անգամներն հաստատ կը մնան իրենց սկզբունքի վրայ և ապագային իրենց բարոյական պարտ- քը կը կատարեն նպատակով ազգա- յին յառաջդիմութեան:

Նախ և առաջ կը համարձակիմ հարցնել թէ՛ ի՞նչ նպատակաւ սահմանափակ կանոններ ընկերու- թեանս վիճակն, քանի որ չը յիշե- ր քանի տարիէ ի վեր հաստատուած է այդ ընկերութիւնն և ի՞նչ արգելք ունեցած է, և ուսկաւրն ինչեր կը խորհի ապագային համար:

Գոնէ մեր հարցման մենք պա- տասխանենք, որպէս զի յօդուածա- գիր պարոնին հետ ամեն ազգային անհատ ևս իւր սխալ կարծիքներն ուղղէ:

Ուսուլաւորաց ընկերութիւնն հաստատուած է 1887 յուլիս 15ին, իր հաստատման թուականէն հուսի- կէտոյ հիմնած է նաև իմանալարանն իր կենսական նպատակին ծառայե- ցնելու դիտաւորութեամբ: Իր նպատակն էր և է, լոկ իւր արք- եւմաք և գործունէութեամբ հայ թալթիլ ժողովրդեան ճաշակն յար-

մար գիրքեր և դուրս ինչ ամսական բաժնեգում կարգացնել, և այդ հա- տոյթով օր ըստ օրէ զարգանալով ընդարձակ իր բաղձացալով նպատա- կէն, զէն ազատ դասակարգին մէջ եւս ընթերցանութեան եռանդն բարձրելու ձգտալու: Տեղին է իշխել թէ ընկերութիւնն հաղիւ թէ երե- սուն (30) հատորի չափ գիրք ունէր երբ հաստատուեցաւ, մինչև այսօր 240ի հասած է գումարն: Թանգա- լանի բաժնեդրոջաց հասոյթէն ի- դատ, ընկերութեան անդամոց ամ- սական բաժնեդրոջներն ու նուէր- ներն, ինչպէս նաև մինչև այսօր քանի մ'անգամ վիճակահանութիւնէ գործած է, 1889 մարտ 9ին ըն- կերութիւնն նկատելով որ ըստ բա- ւական յառաջդիմած է, կարող ե- լաւ է իւր մի քանի անդամաց աշակ- ցութեամբ Մանգիւլ-ը կազմել ի Մալիսայ: Բարեբաղդաբար յաջ- դեցաւ և մինչև իսկ կարող եղաւ բաւական թուով գիրք հայկոյթիլ մասնաճիւղին համար, նոյնպէս քա- ին մը լրագրաց բաժնեդրոջ գումարի- լան հաստատման թուականէն ի վեր մինչև այսօր, մասնաճիւղն իր նախ- նական դիւրաբեկ քայլերուն մէջ իսկ, իր գործն ինչ սեպհականու- թեամբ զգալապէս յառաջդիմելով՝ ժողովրդեան մեծ մասին համակ- րանք գրաւած է և ապագային շատ բեղուն յոյսեր կը խոստանայ:

Ընկերութիւնն նկատելով որ Մաս- նաճիւղին ունեցած յարաւորու- թեամբ՝ արդէն օր ըստ օրէ նիւթա- պէս կը բարձրի, ուրիշ գաղափար մ'էւ յղացաւ որ բոլորովին նպատա- կին յարմար լինելով մտադրեց գործ- ծառնել զայն սուղ ժամանակամիջոցի մէջ: Տարակոյս չկալ թէ ամեն ոք պիտի ինքնակցին և փախալ պիտի զգան նիւթապէս և բարոյապէս մասնակցիլ ընկերութեան ներքեւ տե- նեն թէ ի Քրիստոսի ճաշակն իւր ան- զնալ հաղափարն յայտնած է: ար- ղիւն այդ մասին ամեն օր խորհրդա- ժողովներն տեղի կ'ունենան, և Մալիսայի ընկերութեանս Մասնա- ճիւղն Ատենապետ Մեծ: Միկարիչ էֆ. Մ. Դերձակեան կը թ

